Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26896
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ficia debem qd̃ pniciosa illoq; ꝯ silia fortuna
deflexē imeli. An existimas me debe eiq̃cq̃ ꝯ ma
n cū me petet pcussit hostē mē. q̃ nocuiss ꝯ n
erriss. Sepe hostis dū apte pierat ꝯ ius testib;
abrogāt fide. ꝯ reū uelut factio ē circūuentū.
Miserabile reddid. Quos da ipsa q̃ me pinebat
potentia eripuit. ꝯ iudices q̃ danati erāt causse
danare grā noluer. Non tm hi reo bnficiū de
der. q̃ pfuerūt. qr telū q̃ missū sit n q̃ puenit
qr. ꝯ bnficiū abiuria distinguit. n euent ꝯ; aiūt.
Adusari ms dū ꝯtia dic. ꝯ iudicē supbia offen
dit. ꝯ iunū testē temē dimittit. cam mea erex.
Non gro an pme erāt. qr ꝯt me uolunt. nēpe
ut gtuis si uelle debeo. i. facē qd̃ ille. ut bnficiū
dare debuit. Hūqd ē iniq̃s hoīe q̃ eū od̃. aq̃ in
tba calcat aut respsus. aut q̃ nolly ipulsus ē.
aut q̃cq̃ ē aliud qd̃ ipsū q̃rele exim̃at. cū in re
sit iniuria q̃ nescisse qd̃ facet eade res effic. ne
hic bnficiū ded̃it. ne illi iuriā fecit. ꝯ amicū ꝯ i
micū uolutas fac. Quā multos multiq morb eri
puit. q̃s da ne ad ruinā dom̃ sue occurreret in
imic uadimonio tenuit. He i pyratarq; man pve
niret q̃da naufragio ꝯ secutū s. Hec his tm bnficiū
debemus. qr ext sensū officii casus ē. Hec i imico
ꝯ nos lis seruavit dū uexat ac detinet. Non ē bn
ficiū n qd̃ abea uolutate pficiscit. n illud ag
noscit q̃ ded̃. pfuit aliq̃s m dū nescit. nich illi
debeo. pfuit cū uelly noce. imitabor ipsū. Ad pmū
illud reitam. Ut grām referā alicui me uis ipse
ut bnficiū m dare. nich fec. Ut ad alīm tnseam
uis me huic grām referre. ut qd̃ a uolutate acce

erravit